

Johannes 6:67

“Jezus dan zei tot de twaalven: “Wilt gij ook niet weggaan?” “

1 de beproeving door Jezus 2 de bedoeling van Jezus.

Gemeente,

De Heere Jezus heeft broden vermenigvuldigd. En Hij heeft daarna gepreekt. Verkondigd dat Hij Zelf het Brood des levens is. Het wonder van de broden was een teken. Het wees heen naar Hemzelf. Hij Zelf is het Brood des levens. Mij hebt u nodig. Mij heb je nodig. Om te leven. Om te ontvangen het verzoende en vernieuwde leven. Verzoend, verlost van de vloek en de toorn van God. Verlost van de gebondenheid aan de duivel en de zonde. Vernieuwd, want met een nieuw hart en een nieuwe gezindheid. Een hart en een gezindheid die God zoeken, Zijn wetten liefhebben en de zonde haten. Ik ben van dat leven het Brood.

Want Ik geef door Mijn lijden en sterven het leven dat met God is. Ik zet over uit de dood in het leven. Ik en Ik alleen. En Ik ben van dat leven het eten en drinken. Met Mijn lichaam en bloed ben Ik van dat leven de Spijs en Drank. Ik ben dat. En dat verzegelde Hij vanmorgen aan Zijn tafel. Bij brood en wijn.

Het gaat dus om Mij. Mij moet u hebben. Het gaat niet om Mijn gaven. Van die broden. Of van andere mooie dingen. Het gaat niet om gebeurtenissen mee te maken. Een vermenigvuldiging van broden. Het gaat niet om gevoelens die je helemaal in de wolken brengen. Van verbazing over de wonderen die Jezus doet. Nee, niet Mijn gaven, niet Mijn wonderen, niet poosje heftige gevoelens. Het gaat om Mij. Dat je je overgeeft, dat je komt tot Mij omdat je anders de eeuwige dood zult sterven, omdat je anders gebonden blijft in satans macht. Als je gelooft dan weet je ook waarom je gelooft. Waar je Jezus voor nodig hebt. En als je komt tot Jezus dan noemt de Bijbel dat niet voor niets vaak: vluchten. Dan besef je gevaar. Dan weet je van dreiging. Dan vlucht je. Zo hebben zondaren Mij nodig. Vlucht tot Mij!

Gaandeweg deze preek van de Heere Jezus blijkt dat de mensen hier niet van gediend zijn. In vers 26 waarschuwde Jezus al dat zij niet moesten werken om het voedsel dat vergaat. In vers 30 vragen ze al wantrouwend: wat teken doet U dan als we in U moeten geloven? In vers 36 zegt Jezus al dat zij niet geloven. In vers 41 murmureren zij. In vers 52 vragen ze zich ongelovig af: hoe kan dat nou, iemands vlees en bloed eten? In vers 60 zeggen ze: deze rede is hard, preek is zwaar, is

moeilijk, wie kan dit horen? En in vers 66 komt het duidelijk uit: velen wandelen niet meer met Jezus en gaan terug naar hun huis en bezigheden. Het avontuur 'Jezus' is wat hen betreft voorbij.

En als Jezus dan met de twaalven apart is vraagt Jezus: wilt gij ook niet heengaan? Die anderen achterna? Beproeving.

1 beproeving door Jezus

Dat moeten we niet onderschatten. Hoe onverwacht en onlogisch die vraag van Jezus is. Stel je voor, en die gemeenten zijn er, dat er steeds meer mensen de gemeente de rug toekeren. En ieder jaar haken er gezinnen af, gaan er jongeren weg. Totdat er een groepje kerkgangers overblijft van 12. Denk trouwens niet dat dat in Waarder nooit zover kan komen..... Maar stel je voor. Wat zou u doen als kerkenraad, of vinden dat de kerkenraad zou moeten doen? Nou, ja proberen die 12 in elk geval vast te houden. Dat er niet nog meer afhaken, want dan kun je een keer er mee ophouden. En aan die 12 vragen: blijven jullie toch wel? En kunnen we iets doen waar we jullie mee vast kunnen houden? Hebben jullie wensen? Hoe houden we jullie vast, zijn er dingen waar jullie moeite mee hebben, dan kijken we of dat kunnen aanpassen. En in geval laten merken: wat fijn dat jullie er tenminste nog zijn.

Wat zei Jezus ook al weer? Willen jullie soms ook niet weggaan? Als het jullie niet zint, dan zou ik ook maar weggaan als ik jullie was..... Alsof Hij hen weg wil duwen, van Zich af duwt. Zou je maar niet gaan?

Zo onlogisch, zo onverwacht voor ons gevoel.

En nu naar ons toe, naar vanavond toe. Na de avondmaalsdienst. Er waren er meer dan 12. Met alle dank aan de HEERE. En ik hoop en weet dat er ook in de bank hebben gezeten met verlangen en strijd. Met verlangen misschien nog onder de 18 jaar, maar met verlangen om ook eens aan te mogen gaan. Met strijd als je belijdenis hebt gedaan en hebt zitten worstelen en hopen vanmorgen in de bank. En dan kun je denken bij jezelf: nou zal de Heere Jezus vast wel zeggen: houd vol. Het is het waard om Mij te blijven zoeken, te blijven dienen. Wie Mij dient die krijgt het eeuwige leven. daarom: houd aan en blijf bij Mij. Blijf zoeken, blijf hopen. Blijf verwachten. En wie Mij volgt die zal het eeuwig goed hebben. Die deelt in de gunst van Mijn vader, en die ontvangt eens het eeuwige leven.

Maar vanavond, als we lijnen van Johannes 6 doortrekken, zegt Jezus dat niet tegen ons. Horen we Hem zeggen: wilt gij ook niet weggaan. Net als anderen van je leeftijd, net als misschien je broer of

zwager of collega. Jezus doet alsof Hij het helemaal niet fijn vindt dat je Hem zoekt en tot Hem komt. Alsof Hij je van Zich afduwt. Alsof Hij je kwijt wil. Dat is niet alleen onverwacht en voor ons gevoel onlogisch, het is ook een beproeving.

Hoe dan? Nou dat kan de Heere Jezus doen door het Woord zo naar je toe te brengen dat het lijkt alsof Hij zegt: zou je maar niet weggaan? U kent die teksten wel en die preken af en toe. Wie achter Mij wil komen en niet haat man of vrouw, geld en goed, akkers en kinderen, ja al wat hij heeft, die kan Mijn discipel niet zijn. Zij hebben Mij vervolgd, zij zullen ook u vervolgen. In de wereld zult gij verdrukking hebben. Wie de kosten niet overrekent die zal het niet kunnen voleindigen. Dat het volgen van Jezus strijd kost en zelfverloochening vraagt. Dat wie Jezus zoekt en dient moet rekenen op weerstand en verzet, allermeeest met jezelf. Dat het leven met Jezus door donkere dalen gaat. Dat velen geroepen zijn en weinigen uitverkoren.

Het zou niet goed zijn als we nooit preken over zulke teksten horen. Maar dan denk je wel: is dat het nou? Zo'n leven van strijd, kruisdragen, zelfverloochening, verdrukking. Alsof Jezus je helemaal niet zo graag wil hebben, alsof Jezus je van Zich af wil duwen, in elk geval niet aantrekt met mooie beloften.

Hoe nog meer? Door beproeving op je levenspad. Allerlei onverwachte, moeilijke dingen op je weg. Je ging God zoeken, je ging de HEERE dienen, en sindsdien het één na het ander. In je bedrijf, in je gezondheid, in je gezin, in je relaties, op school, op je werk. Het één na het ander. De ene slag volgt de andere op.

En allerlei donkere periodes in je hart, je ziel. Het is zo donker de laatste tijd, zo duister. God lijkt zo ver weg. En Hij laat zo weinig van Zich merken. Mijn hart, mijn ziel is er moe van. Van strijd tegen donkerheid, aanvechting, moedeloosheid.

Dat verwacht je niet. Je had gedacht als ik nu de HEERE ga zoeken, en Hem ga dienen dan zal Hij me wel snel binnenboord willen halen. Laten merken: wat is dat heerlijk, Ik wil je hebben, ik zie je al, ik haal je snel dicht bij Me. Dan zal Hij wel laten merken dat Hij graag wil dat ik blijf, dan zal Hij het me toch niet al te moeilijk maken, maar me ahw een zetje in de rug geven, ga zo door. Maar dan komt er juist een beproeving in dat je meemaakt of hoe je je voelt wat je het gevoel geeft: Hij wil me niet eens, Hij duwt me van Zich af, Hij zegt ahw: zul je ook maar niet weggaan? En het opgeven.....

Misschien maak je dat wel mee, maakt u dat wel mee. voor of rond het Heilig Avondmaal. Of zult je dat nog mee gaan maken. Want de één beproeft de Heere al direct in het begin van het komen tot Jezus. De ander wordt vooral pas beproefd naderhand, na verloop van tijd. Dan is het goed om daarop voorbereid te zijn.

En juist dan kun je merken wat er in je hart leeft aan opstandigheid, verbittering, boosheid. In de beproeving borrelt het zo maar uit je binnenste.

2 de bedoeling van Jezus

Want wat is de bedoeling daarvan van de Heere Jezus? In het geheel van de Schrift zien we er in elk geval twee. De ene bedoeling is deze: het kan zijn dat je het niet meent, het zoeken en volgen van Jezus. Dat het ons in het zoeken van Jezus en komen tot Jezus niet gaat om waar het om moet gaan: om Hem Zelf. Om in Hem verlost en vernieuwd leven te ontvangen. Verlossing van de vloek en toorn én leven van heiligheid en leven tot Zijn eer naar Zijn geboden.

Je volgt Jezus, je bent bij Jezus gebleven tot nu toe omdat het bepaalde voordelen geeft. Het geeft geen narigheid met je ouders of in je familie. Want als je niet meer naar de kerk zou gaan geeft het een hoop gedoe en een hoop vragen. Je volgt Jezus, zoekt Jezus want het is fijn als je hulp krijgt als je het moeilijk hebt, als je God dichtbij je voelt als je het moeilijk hebt, een gevoel dat je erbij hoort en niet alleen bent. En je schuld? Die speelt geen rol in je beleving. En heilig leven naar Gods geboden? Dat is je gebed niet.

Je zoekt Jezus, je volgt Jezus, je hebt Jezus nodig, maar waarom? Om zijn gaven, om een fijn gevoel? En niet om Hemzelf! Dan zul je geen strijd en verdrukking voor Hem over hebben. Dan zul je geen kruisdragen en geen zelfverloochening op kunnen brengen. Omdat je niet ziet waar Jezus je van heeft verlost, van vloek en toorn Gods en met welke prijs: Zijn lijden en bloed.

Dan wordt dat straks ook ontdekt! Straks voor Zijn rechterstoel wordt het openbaar. Je volgde Mij om Mijn gaven, maar niet om Mijzelf. Je wilde wel Mijn gunsten, naar niet Mijn heiligheid. Je wilde wel van je narigheid verlost worden, maar niet van je schuld en vloek. En als schijnghelovige sta je daar dan. Ontmaskerd en ontdekt. Je meende in te gaan maar zult niet kunnen!

Dan beter nu eraan ontdekt! Daarom beproeft Jezus ons nu! Dan is het beter dat we het nu eerlijk zien en erkennen. Heere Jezus, het is Mij niet om U te doen. Ik zou U best kunnen missen als ik maar een zak met voorspoed en goed gevoel meekreeg. Ik ken U niet zoals U bent. En

dat je nu je knien buigt, vanavond, en dat Hem belijdt. En smeekt om genade. Heere Jezus, ik zit hier wel, twee keer per zondag, ik zat er wel, aan Uw tafel, maar het gaat mij niet om U. Dat je bidt om genade, echte genade. Daarom doet Jezus dat.

Dat doet Hij zelfs zo eerlijk en trekkend dat als Judas ook blijft. Judas gaat niet weg na vers 67, dan zegt Jezus dat: jullie blijven nu wel alle 12, maar één uit u is een duivel. Alsof Hij zeggen wil: Judas, Ik weet het, Judas je misleidt Mij niet, erken het nu nog, buig nu nog je knien. Ik wil niet dat je verloren gaat, maar dat je je bekeert en leeft. Dat geldt ook u, ook jou.

Maar er is nog een bedoeling. Een bedoeling voor hen die Jezus wel kennen. Zoals Petrus. Petrus die zegt: Heere tot Wien zullen wij heengaan, Gij hebt de woorden van het eeuwige leven. Tot Wien zullen wij heengaan? Waarnaartoe als we weggaan zouden van U. Naar ons vroegere leven? Leven zonder U. Nee, nooit, nooit meer. Naar de zonde? Nee, nee dat zou vreselijk zijn. Waar dan heen? Dat zou betekenen ons verderf. Los van Jezus, dat betekent aan onszelf overgeleverd. Dat betekent prooi van de duivel, onderworpen aan het verderf. Heengaan, zonder U leven en sterven? Nee, nooit! Gij hebt de woorden van het eeuwige leven. Gij alleen. Omwille van Uw lijden en sterven waarmee U Uw bloed stortte en omwille van Uw gehoorzaamheid aan Gods wet waarmee U de Heilige Geest verwierf. En dat komt tot ons, dat brengt U tot ons dmv Uw woorden. Dmv Uw woorden geeft, vormt en voedt U het geestelijk leven. Uw woorden zijn zaad, voedsel en medicijn. En Uw sacramenten verzegelen dat. In Heilige Doop en Heilig Avondmaal betekent en verzegeld U dat. Zonder dat sterven wij een geestelijke dood. Sterft af wat U gaf en vallen we ten prooi aan verderf en ondergang.

En waarom vroeg Jezus dat nou? Waarom beproeft Jezus nou, dmv bepaalde teksten en preken, dmv tegenslagen en duisternis van hart? Hierom: vgl het met een vlot op zee. Op dat vlot ligt iemand. Dat vlot ligt vlak bij een paal. En die man op het vlot heeft zijn armen om die paal geslagen zodat het vlot blijft liggen en niet wegdrijft. En daar ligt hij al een tijdje. En van lieverlee is hij wat ingedommeld en gaan soezen. En zijn armen om die paal zijn slapper geworden en hangen losjes om die paal.

Dan gaat het waaien. En er komt stroming in het water. Richting de zee met hoge golven en diepe troggen en draaikolken. En die man die ligt te soezen schrikt wakker en...spant zijn armen om die paal heen. Trekt zijn spieren aan en klampt zich vast aan die paal. Zijn armen doen kracht, zijn spieren spannen zich. Zijn armen en spieren oefenen zich om sterker te worden.

Daarom, dat is Jezus' bedoeling. Als Hij zulke preken laat houden, zulke tegenslagen en donkerheden laat komen. Nee, Zijn bedoeling is niet om weg te duwen en van Zich af te slaan. En al helemaal niet om dat zwakke en schuchtere van Zich af te houden. Nee, maar Zijn bedoeling is om dat geloof te oefenen. De spieren van het vastklampen aan Christus en aan Zijn woorden te oefenen. Want kijk, als alles voor de wind gaat, mooie preken over de heerlijkheid en Gods nabijheid. Voorspoed dat alles gaat zoals je het plant en hoopt. Licht en nabijheid van God in je hart, dan worden die spieren zo gauw slap. Die spieren van het zich vastklampen, zich om Jezus heenslaan, zich aan Zijn woorden vastklampen. Die spieren worden zo gauw slap. Je drijft en soest een beetje op je gevoel, op dat het zo mooi is en zo goed gaat en God zo dichtbij voelt. En je laat de greep op het Woord verslappen, je laat de toevlucht tot Jezus achterwege. Je drijft een beetje en dat voelt goed. Maar zo word je geen gevorderd christen, geen goede geestelijke soldaat, geen sterke pelgrim, geen ijverige strijder.

Daarom beproeft Jezus met sommige teksten en preken, met sommige gebeurtenissen en met geestelijke donkerheid. Je kunt niet langer drijven op je gevoel, maar je klampt je vast, weer vast, des te meer vast aan Christus en het Woord. Dat is Zijn bedoeling! Dat de spieren van het vastklampen geoefend worden, van het hopen op Zijn Woord en zich overgeven aan Hemzelf. Want wat anders? Heengaan, loslaten? Nee, vastklampen, meer dan ooit. Want dat is zo nodig en dat is Hij alleen.

Zo oefent Jezus het geloof. In de beproeving van preken, gebeurtenissen en duisternis van binnen. Mag u het merken, mag je het gewaar worden? Je slaat je armen juist des te meer om Jezus en Zijn woorden heen. Je vlucht des te intenser. Je beleeft des te inniger: tot Wie zullen wij anders heengaan? Gij zijt het!

Dat is ook de splitsing, de scheiding. Het ongeloof laat zich door de beproeving uiteindelijk wegsturen. Als het zo moet, dan maar niet, dan geef ik het op, dan laat ik het los, zo hoeft het niet voor mij. Het geloof kan daar tegenaan komen, daar de zuiging van voelen, de aantrekkingskracht van ervaren, maar uiteindelijk uiteindelijk kan het dat toch niet. Slaat het toch de armen om Christus en Zijn Woord heen. Beproeving en twijfel. Het gaat altijd hierom: waar brengt het ons? Maakt het ons van Jezus en Zijn Woord los, omdat we er nooit echt mee verbonden waren, of trekt het ons uiteindelijk des te sterker om Christus en Zijn woorden heen?

Maar, maar kan het dan nooit te ver gaan, te zwaar worden? Dat Jezus iemand weg laat gaan die Hem echt kende, maar er niet meer tegen opgewassen is? Dat het kleine, zwakke geloof te veel beproefd

word en eraan gaat? Dat ik er ooit aan ga? En niet volhoud en omkom in het zicht van de haven?

Daarom was het vanmorgen Heilig Avondmaal. Mijn vlees is waarlijk Spijs, Mijn bloed is waarlijk Drank. Dat verzegelt Christus aan Zijn tafel. Ik voedt en laaf uw geloof tot in het eeuwige leven. En door de diepste beproevingen heen houd Ik het in stand. Al duwt Jezus nog zo hard terug, dan toch zorgt Hij dat ik aan Hem verbonden zal blijven. Hij zorg ervoor! Niemand zal ze uit Mijn hand rukken. Ik voed het en onderhoud het. Ik pas de beproeving aan aan de krachten die Ik geef, of Ik pas de krachten aan aan de beproeving die Ik geeft. En je blijft Hem vastklampen en Zijn Woord al verhuis je naar een ander deel van het land en ben je de enige in de straat. Al ga je op je zelf wonen en je ouders maken je niet meer wakker elke zondagochtend. Al wordt je aangevochten door de duivel. Al komen je zonden zo sterk op je af. Al word je verdrukt en vervolgd. Al maak je alles mee wat Job meemaakte.

Hij heeft beloofd en verzegeld: zij zullen aankomen. Niemand zal ze uit Mijn hand rukken. Ik voed u niet tot aan, maar tot in het eeuwige leven.

Amen